

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 70

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 1 februarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.050 din 11 decembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2–3
Decizia nr. 1.056 din 11 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă	3–5
Decizia nr. 1.064 din 11 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă.....	5–6
Decizia nr. 1.065 din 11 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ¹ alin. 2 și alin. 5 teza întâi din Codul de procedură civilă	7–8
Decizia nr. 1.079 din 13 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 4 tezele 2 și 3 din Codul de procedură civilă	8–10
Decizia nr. 1.081 din 13 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă.....	10–11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
30. — Hotărâre privind aprobarea amendamentelor convenite între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, prin scrisoarea semnată la Washington la 14 decembrie 2012 și la București la 8 ianuarie 2013, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare destinat finanțării Proiectului privind incluziunea socială, semnat la București la 4 iulie 2006	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
28. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Deciziei SC-5/3: Listarea endosulfanului tehnic și a izomerilor aferenți acestuia	13–14
ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA	
13. — Hotărâre pentru aprobarea Tabloului Uniunii Naționale a Evaluatoarelor Autorizați din România în anul 2013.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.050**

din 11 decembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Ilie Ursu în Dosarul nr. 1.324/112/2011 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.247D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, deoarece criticile autorului excepției vizează interpretarea și aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.324/112/2011, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de contestatorul Ilie Ursu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a deciziei de pensionare.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 47 alin. (2) din Legea fundamentală. În acest sens, arată că în luna august 2010, împlinind 25 ani vechime în magistratură, a depus cerere de pensionare la Casa Județeană de Pensii Bistrița-Năsăud, dar i s-a luat în considerare, în mod greșit, baza de calcul diminuată cu 25%, datorită Legii nr. 118/2010.

Astfel, consideră că este discriminat în raport cu alți colegi cărora li s-au emis deciziile pentru pensia de serviciu înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la principiul nediscriminării.

În final, solicită Curții Constituționale să constate că prevederile art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 sunt neconstituționale, în măsura în care din sintagma „indemnizația de încadrare brută lunară [...] și sporurile **avute** în ultima lună de activitate înainte de data pensionării” — ce reprezintă baza de calcul al pensiei de serviciu —, se desprinde înțelesul că

drepturile salariale din ultima lună de activitate se referă la cele efectiv realizate, încasate, iar nu și la cele de încadrare efectivă stabilite conform dispozițiilor legale. Făcând posibilă o asemenea interpretare prin modul ambiguu al sintagmei folosite de textul art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, susține că această dispoziție de lege este neconstituțională.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece sintagma „avute” se referă la drepturile stabilite potrivit dispozițiilor legale incidente pentru o anumită perioadă, iar nu la drepturile bănești efectiv încasate în luna anterioară pensionării. Pentru perioada de incidență a Legii nr. 118/2010, indemnizația avută, adică cea prevăzută de lege, în sensul art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 este cea rezultată din aplicarea reducerii de 25%, reducere prevăzută de Legea nr. 118/2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: *„Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția juridică care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția juridică a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind

egalitatea în fața legii, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate și art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia este nemulțumit de interpretarea pe care instanțele judecătorești o dau art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și, mai mult, de aplicarea acestor dispoziții de lege. Astfel, acesta critică faptul că instanțele judecătorești consideră că sintagma „*baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după*

caz, și sporurile avute” s-ar referi la drepturile bănești efectiv încasate în luna anterioară pensionării, iar nu la drepturile stabilite potrivit dispozițiilor legale incidente în acea perioadă.

Or, Curtea reține că interpretarea și aplicarea legii intră în competența instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Ilie Ursu în Dosarul nr. 1.324/112/2011 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.056

din 11 decembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela-Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cornel Revnic în Dosarul nr. 3.855/328/2012 al Judecătoriei Turda și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.331D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 august 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.855/328/2012, **Judecătoria Turda a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Cornel Revnic într-un dosar având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că, dispozițiile criticate încalcă art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private, întrucât condiționează suspendarea executării silite de depunerea unei cauțiuni în cuantumul fixat de instanță. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, garantarea dreptului de proprietate presupune protecția tuturor prerogativelor acestui drept, iar, în ipoteza în care cererea de suspendare a executării silite ar fi respinsă pe motiv că nu s-a achitat cauțiunea, prerogativele aferente dreptului în discuție ar fi nejustificat afectate.

Se mai arată că instituirea obligației de plată a unei cauțiuni pentru suspendarea executării silite are ca finalitate constituirea unei garanții pentru creditor în ceea ce privește eventualele

daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci o cerință pentru suspendarea executării silite, instituirea acestei obligații de plată poate fi calificată ca o încălcare a accesului liber la justiție.

Potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul ordinar este abilitat să reglementeze competența și procedura de judecată, stabilind cadrul organizatoric și funcțional în care se realizează accesul liber la justiție. Sub aspectul garantării proprietății private, procedura contestației la executare asigură garanții suficiente atât pentru ocrotirea accesului liber la justiție, cât și pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, acestea având posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației la executare și desființării titlului executoriu sau a executării înseși, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare. Prin fixarea cauțiunii la un nivel extrem de ridicat, în general mai mare decât salariul mediu, se încalcă liberul acces la justiție.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că este posibilă instituirea obligației de plată a unei cauțiuni, cu condiția ca aceasta să nu fie excesivă în sarcina unei părți.

Judecătoria Turda apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 926 din 14 decembrie 2006, nr. 365 din 17 aprilie 2007, nr. 1.168 din 6 noiembrie 2008 și nr. 1.362 din 27 octombrie 2009, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță, în afară de cazul în care legea dispune altfel.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 44

alin. (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 657 din 17 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 25 iulie 2011, și Decizia nr. 285 din 24 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 1 iulie 2011, Curtea a constatat că instituirea obligației de plată a cauțiunii ca o condiție a suspendării executării are o dublă finalitate, și anume, pe de o parte, aceea de a constitui o garanție pentru creditor, în ceea ce privește acoperirea eventualelor daune suferite ca urmare a întârzierii executării silite, prin efectul suspendării acesteia, și, pe de altă parte, de a preveni și limita eventualele abuzuri în valorificarea unui atare drept de către debitorii rău-platnici. Întrucât plata cauțiunii nu constituie o condiție de admisibilitate a contestației la executare, ci exclusiv pentru a putea solicita suspendarea executării silite, instituirea acestei obligații nu poate fi calificată ca o modalitate de a împiedica accesul liber la justiție.

Referitor la cuantumul rezonabil al cauțiunii, Curtea a statuat că judecătorul este ținut să respecte anumite limite rezonabile la stabilirea cauțiunii, eventualul abuz putând fi cenzurat, de vreme ce încheierea de soluționare a cererii de suspendare este supusă recursului, în temeiul art. 403 alin. 3 din Codul de procedură civilă, debitorul beneficiind astfel de toate garanțiile accesului liber la justiție, ca și de cele ale dreptului la apărare.

Cât privește pretinsa încălcare a dreptului de proprietate, prin Decizia nr. 1.004 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 19 septembrie 2011, Curtea a constatat că instituirea unei cauțiuni nu aduce atingere principiului constituțional referitor la garantarea dreptului de proprietate privată. Procedura contestației la executare asigură garanții suficiente pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților implicate în proces, acestea având posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar, în cazul admiterii contestației la executare și desființării titlului executoriu sau a executării înseși, persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare.

Jurisprudența Curții Constituționale este în concordanță și cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, care, prin Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z și alții împotriva Marii Britanii*, paragraful 93, a statuat, de principiu, că accesul liber la justiție nu este absolut, el putând fi supus unor „restricții legitime, cum ar fi [...] ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni *judicatum solvi* [...]”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În consecință, Curtea constată că dispozițiile criticate nu contravin nici prevederilor art. 53 din Constituție, deoarece acestea devin aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, așa cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Cornel Revnic în Dosarul nr. 3.855/328/2012 al Judecătorei Turda.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela-Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.064

din 11 decembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁷ alin. 4
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela-Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nela Zoița Chirilă, prin mandatar Cornel Măscăș, și de Cristina Alieta Chirilă în Dosarul nr. 1.213/111/2010 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.399D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.213/111/2010, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Nela Zoița Chirilă, prin mandatar Cornel Măscăș și de Cristina Alieta Chirilă, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului introdus împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă o acțiune formulată în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt

neconstituționale, întrucât i se refuză judecătorului național permisiunea de a face controlul conformității normei interne cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dacă judecătorul național nu se conformează interpretării date de instanța supremă, el poate fi sancționat disciplinar.

Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile dispozițiilor art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următoarea redactare: „*Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”

În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor internaționale în materia drepturilor și libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra instituției recursului în interesul legii, statuând prin Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 24 februarie 2011, că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii. „*Oricât de clar ar fi textul unei dispoziții legale — se arată în Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza C.R. împotriva Regatului Unit, paragraful 34 — în orice sistem juridic există, în mod inevitabil, un element de interpretare judiciară [...]*”.

Complexitatea unor cauze poate conduce, uneori, la aplicări diferite ale legii în practica instanțelor de judecată. Pentru a se elimina posibilele erori în calificarea juridică a unor situații de fapt și pentru a se asigura aplicarea unitară a legii în practica tuturor instanțelor de judecată, a fost creată de legiuitor instituția recursului în interesul legii. Având în vedere poziția Înaltei Curți de Casație și Justiție în sistemul instanțelor judecătorești, precum și rolul său prevăzut în art. 126 alin. (3) din Constituție, legiuitorul a instituit, prin dispozițiile art. 329 din Codul de procedură civilă, obligativitatea interpretării date de aceasta, în scopul aplicării unitare de către instanțele judecătorești a unui text de lege. Instituirea caracterului obligatoriu al dezlegărilor date problemelor de drept judecate pe calea recursului în interesul legii nu face decât să dea eficiență rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, contribuind la consolidarea statului de drept.

Curtea a reținut în acest sens că divergențele profunde de jurisprudență sunt susceptibile a crea un climat general de incertitudine și insecuritate juridică, aspect subliniat și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa. Astfel, de exemplu, în Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*, paragraful 98, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, constatând că „*divergențele de jurisprudență constituie, prin natura lor, consecința inerentă oricărui sistem judiciar ce se sprijină pe un ansamblu de instanțe de fond cu autoritate asupra circumscripției lor teritoriale*”, a considerat că, în lipsa unui mecanism care să asigure coerența practicii jurisdicțiilor naționale, asemenea divergențe profunde de jurisprudență, care persistă în timp și cu privire la un domeniu care prezintă un mare interes social, sunt de natură să genereze o incertitudine permanentă și să facă să scadă încrederea publicului în sistemul judiciar, care este una dintre componentele fundamentale ale statului de drept. În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai arătat că „*rolul unei*

jurisdicții supreme era tocmai cel de a reglementa contradicțiile de jurisprudență” (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Zielinski și Pradal & Gonzalez ș.a. împotriva Franței*, paragraful 59).

Așa fiind, dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă, care îndrituiesc Înalta Curte de Casație și Justiție să unifice diferențele de interpretare și aplicare a aceluiași text de lege de către celelalte instanțe judecătorești naționale, nu aduc atingere normelor constituționale, ci, dimpotrivă, contribuie, pentru motivele mai sus arătate, la asigurarea exigențelor statului de drept.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele arătate mai sus, Curtea constată că, în mod evident, competența Înaltei Curți de Casație și Justiție de a soluționa recursurile în interesul legii formulate potrivit legii nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune tranșarea unor probleme de drept chiar și atunci când jurisprudența neunitară a instanțelor este dată de modul propriu de interpretare a Convenției europene a drepturilor omului de către acestea; în caz contrar, în lipsa acestei competențe, s-ar ajunge la situația inadmisibilă ca una și aceeași dispoziție a Convenției să fie interpretată și aplicată în mod diferit de instanțele judecătorești, ceea ce ar echivala cu o insecuritate juridică în privința justițiabililor.

De altfel, necesitatea asigurării unei interpretări unitare a unor dispoziții legale, care să fie conforme Constituției României, a mai fost constatată și cu ocazia pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 854 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 21 septembrie 2011. Cu această ocazie, Curtea a statuat că indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, menținându-se astfel prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, atât instanțele judecătorești, cât și organele administrative trebuie să se conformeze deciziei Curții și să o aplice ca atare. În interpretarea legii, instanțele judecătorești, între care și Înalta Curte de Casație și Justiție, trebuie să respecte cadrul constituțional, iar sancționarea depășirii/încălcării acestuia revine în exclusivitate Curții Constituționale.

Din perspectiva raportării la prevederile Constituției, Curtea Constituțională verifică și constituționalitatea textelor legale aplicabile în interpretarea consacrată prin recursurile în interesul legii. A admite o teză contrară contravine înseși rațiunii existenței Curții Constituționale, care și-ar nega rolul său constituțional acceptând ca un text legal să se aplice în limite ce ar putea intra în coliziune cu Legea fundamentală.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330⁷ alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Nela Zoița Chirilă, prin mandatar Cornel Mascaș, și de Cristina Alieta Chirilă în Dosarul nr. 1.213/111/2010 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela-Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.065

din 11 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 și alin. 5 teza întâi din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela-Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Crăciun, Adriana Crăciun, Cristina Vlad, Sandina Crăciun și Maria Andrei în Dosarul nr. 2.007/270/2011 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.402D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.007/270/2011, **Tribunalul Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 5 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Marian Crăciun, Adriana Crăciun, Cristina Vlad, Sandina Crăciun, Maria Andrei într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei încheieri de încuviințare a unei executări silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât favorizează abuzul prin faptul că cererea de încuviințare a executării silite se judecă fără citarea părților și prin faptul că nu există nicio cale de atac, pusă la dispoziția debitorului, împotriva încheierii de încuviințare a executării silite.

Tribunalul Bacău — Secția I civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile dispozițiilor art. 373¹ alin. 5 din Codul de procedură civilă. În realitatea, din examinarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea reține că obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 373¹ alin. 2 și alin. 5 teza întâi din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următoarea redactare: „*Instanța de executare încuviințează executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu, printr-o singură încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de cel mult 7 zile de la înregistrarea cererii de încuviințare a executării silite. [...]*”

Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind respectarea drepturilor și libertăților cetățenilor și alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 126 alin. (1) privind realizarea justiției, precum și dispozițiilor art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 1.063 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 28 octombrie 2011, Curtea a reținut că stabilirea de către legiuitor a regulii potrivit căreia încuviințarea executării silite a obligației stabilite prin titlul executoriu se face în camera de consiliu, fără citarea părților, nu contravine art. 21 și nici art. 24 din Constituție, legiuitorul acționând în virtutea competențelor sale stabilite de art. 126 alin. (2) din Constituție. Totodată, soluția legislativă criticată este justificată de faptul că în această procedură nu se tranșează fondul litigiului, ci exclusiv o chestiune ce vizează buna administrare a actului de justiție.

De asemenea, prin Decizia nr. 665 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 16 noiembrie 2006, Curtea a statuat că dispozițiile art. 373¹ din Codul de procedură civilă reprezintă norme de procedură a

căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului, care poate hotărî să nu supună regulilor de citare sau de exercitare a căilor de atac anumite proceduri, în considerarea caracterului specific al acestora ori în vederea asigurării celerității în procesul civil.

Prin Decizia nr. 361 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 4 mai 2011, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate reprezintă norme de procedură a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului. Faptul că încheierea prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac nu constituie o înfrângere a dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Astfel, potrivit art. 129 din Constituție, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, acest text constituțional lăsând la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac, ceea ce îi permite acestuia din urmă să excepteze de la exercitarea lor, atunci când consideră că se impune, anumite hotărâri judecătorești, așa cum a procedat prin dispozițiile de lege criticate.

Prin instituirea acestei proceduri, legiuitorul a urmărit să restrângă posibilitatea de tergiversare a executării silite, prin exercitarea abuzivă a unei atare căi de atac, și să realizeze un spor de celeritate în realizarea dreptului recunoscut prin titlul executoriu.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 și alin. 5 teza întâi din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Marian Crăciun, Adriana Crăciun, Cristina Vlad, Sandina Crăciun și Maria Andrei în Dosarul nr. 2.007/270/2011 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela-Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.079

din 13 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 4 tezele 2 și 3 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 4 teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petre Tiberiu Carabeț în Dosarul nr. 992/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.410D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, părțile Elena Abuhnoaie și Grigore Abuhnoaie au depus note scrise prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica practica în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 93 din 20 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 992/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 pct. 4 teza finală din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Petre Tiberiu Carabeț într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire, formulată în temeiul art. 322 pct. 2 și 4 din Codul de procedură civilă, împotriva unei hotărâri judecătorești de respingere a unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele criticate dau posibilitatea instanței civile de a se pronunța cu privire la vinovăția persoanei învinuite de săvârșirea unei infracțiuni, înainte de a exista o hotărâre definitivă de condamnare a acesteia, încălcând astfel prezumția de nevinovăție prevăzută la art. 23 alin. (11) din Constituție și la art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a civilă opinează că dispozițiile criticate sunt constituționale, arătând că, în situațiile în care intervine un impediment legal care face imposibilă pronunțarea unei hotărâri penale pentru stabilirea infracțiunii, soluția firească este ca, referitor la săvârșirea infracțiunii, să se pronunțe instanța de revizuire, fără a proceda însă la condamnarea autorului faptei, aceasta neavând competența funcțională de a pronunța hotărâri de condamnare. Se mai susține că, în lipsa acestei reglementări, hotărârile judecătorești viciate de situațiile enumerate în textul criticat nu ar putea fi reformate, cu încălcarea principiilor dreptății, dreptului la apărare și accesului liber la justiție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile art. 322 pct. 4 teza finală din Codul de procedură civilă nu contravin dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției. Se arată că prezumția de nevinovăție consacrată prin prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție vizează exclusiv materia răspunderii penale, acesta nereprezentând un obstacol pentru instituirea prin lege a unei prezumții de vinovăție în reglementarea răspunderii în alte materii decât cea penală. Se mai arată că folosirea în cuprinsul textului criticat a noțiunii de învinuit nu are semnificația unei înfrângeri a prezumției de nevinovăție. De asemenea, se subliniază faptul că dispozițiile art. 322 pct. 4 teza finală din Codul de procedură civilă dau expresie prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora legiuitorul este liber să stabilească competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, cu respectarea prevederilor și a principiilor constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse la dosar, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 322 pct. 4 teza finală din Codul de procedură civilă.

Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 322 pct. 4 teza finală din Codul de procedură civilă au fost abrogate prin art. 1 pct. 55 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, care a fost însă constatat ca fiind neconstituțional în măsura în care prin Decizia Curții Constituționale nr. 66 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 25 februarie 2008. Întrucât, în termenul de 45 de zile de la data publicării deciziei anterior referite în Monitorul Oficial al României, Parlamentul nu a pus de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției, prevederile art. 1 pct. 55 din Legea nr. 219/2005 și-au încetat efectele juridice, iar dispozițiile art. 322 pct. 4 teza finală din Codul de procedură civilă sunt în continuare aplicabile în forma anterioară adoptării Legii nr. 219/2005.

În consecință, Curtea, analizând obiectul excepției de neconstituționalitate, reține că, în realitate, autorul excepției critică prevederile art. 322 pct. 4 tezele 2 și 3 din Codul de procedură civilă.

Dispozițiile art. 322 pct. 4 tezele 2 și 3 din Codul de procedură civilă au următorul cuprins: „*Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs atunci când evocă fondul, se poate cere în următoarele cazuri:*

[...]

4. [...] *În cazul în care, în ambele situații, constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, instanța de revizuire se va pronunța mai întâi, pe cale incidentală, asupra existenței sau inexistenței infracțiunii invocate. La judecarea cererii va fi citat și cel învinuit de săvârșirea infracțiunii.*”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 23 alin. (11) cu privire la prezumția de nevinovăție și dispozițiilor art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 1.084 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, prin care a reținut că, în situația în care intervine un impediment legal care face imposibilă pronunțarea unei hotărâri penale pentru stabilirea infracțiunilor la care textul criticat face referire, stabilirea săvârșirii infracțiunilor se face de către însăși instanța de revizuire, prin aplicarea sistemului probator de drept comun în materie, care se va administra în cursul revizuirii.

Curtea a reținut că ipoteza la care se referă textul de lege criticat este aceea în care nu se mai poate pronunța o hotărâre penală pentru stabilirea infracțiunii de fals. Ca atare, susținerile autorului excepției, potrivit cărora stabilirea infracțiunilor respective ar trebui să se facă numai de către o instanță penală, altfel încălcându-se dreptul la un proces echitabil, sunt neîntemeiate.

Totodată, Curtea a subliniat faptul că dispozițiile art. 322 pct. 4 din Codul de procedură civilă constituie norme de procedură care dau expresie prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora legiuitorul este liber să stabilească competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, evident cu respectarea celorlalte prevederi și principii constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 322 pct. 4 tezele 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petre Tiberiu Carabeț în Dosarul nr. 992/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VI-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.081

din 13 decembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3
din Codul de procedură civilă**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 17.686/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.495D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile criticate nu sunt de natură a contraveni liberului acces la justiție consacrat prin art. 21 din Constituție.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu-Daniel Arcer.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 17.686/245/2007, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Emil Balaure într-o cauză civilă în care autorul excepției a formulat o cerere de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că limitele dreptului de a formula cerere de recuzare, stabilite de legiuitor prin dispozițiile art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, constituie o barieră în calea accesului liber la justiție, încălcând totodată dreptul la un proces echitabil al părții interesate de promovarea unei astfel de cereri.

Tribunalul Iași — Secția civilă opinează că dispozițiile criticate sunt constituționale, arătând că limitele de sesizare a instanței cu cereri de recuzare au fost stabilite de legiuitor în scopul evitării formulării de către justițiabili a unor cereri abuzive în vederea tergiversării soluționării cauzelor.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Nu se pot recuza judecătorii, rude sau afini ai acelora care stau în judecată ca tutor, curator sau*

director al unei instituții publice sau societăți comerciale, când aceștia nu au interes personal în judecarea pricinii.

Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

[...]

Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 cu privire la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, raportându-se la aceleași critici de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 265 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 19 mai 2008, și Decizia nr. 72 din 2 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 6 aprilie 2012, prin care a reținut că textele de lege criticate reprezintă norme procedurale care țin de opțiunea legiuitorului, exercitată în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.

De asemenea, Curtea a reținut că instituția recuzării se justifică prin imperativul asigurării unei judecăți imparțiale, în care părțile să fie protejate de eventuala părtinire a judecătorului. Recuzarea nu poate fi, în consecință, decât individuală, și nu colectivă, și nici nu poate conduce, în sistemul nostru juridic, la împiedicarea tuturor judecătorilor unei instanțe de a judeca procesele cu care au fost investiți în condițiile legii.

Totodată, Curtea a statuat că prin textele de lege criticate legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale. Aceste reguli de procedură se justifică prin intenția legiuitorului de a împiedica tergiversarea înfăptuirii actului de justiție, ceea ce contribuie la respectarea dreptului părților la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ținându-se seama și de interesele legitime ale celorlalte părți, nu numai de cele ale părții care a formulat cererea de recuzare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia amintită își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 17.686/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea amendamentelor convenite între Guvernul României și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, prin scrisoarea semnată la Washington la 14 decembrie 2012 și la București la 8 ianuarie 2013, la Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare destinat finanțării Proiectului privind incluziunea socială, semnat la București la 4 iulie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (2) din Legea nr. 40/2007 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind incluziunea socială, semnat la București la 4 iulie 2006, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă amendamentele convenite între Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, prin scrisoarea*) semnată la Washington la 14 decembrie 2012 și la București la 8 ianuarie 2013, la Acordul de împrumut dintre

România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare destinat finanțării Proiectului privind incluziunea socială, semnat la București la 4 iulie 2006, ratificat prin Legea nr. 40/2007, cu completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

Ministrul educației naționale,

Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,

Mihnea Cosmin Costoiu

București, 30 ianuarie 2013.
Nr. 30.

*) Traducere.

BANCA MONDIALĂ
BANCA INTERNAȚIONALĂ PENTRU RECONSTRUCȚIE ȘI DEZVOLTARE
ASOCIAȚIA INTERNAȚIONALĂ PENTRU DEZVOLTARE

1818 H Street N.W.
Washington DC 20433, SUA
Tel.: (202) 473-1000
Telex: INTBAFRAD
Telex: INDEVAS

Domnului **Claudiu Doltu**,
secretar de stat
Ministerul Finanțelor Publice
București, România

Stimate domnule Doltu,

România — Proiectul privind incluziunea socială (Împrumutul nr. 4.825-RO)
Amendament la Acordul de împrumut

14 decembrie 2012

Facem referire la Acordul de împrumut încheiat între România (*Împrumutul*) și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*Banca*) aferent proiectului menționat mai sus, datat 4 iulie 2006. Facem, de asemenea, trimitere la solicitările dumneavoastră de modificare a Acordului de împrumut, în numele Împrumutatului, cuprinse în scrisoarea Împrumutatului datată 29 octombrie 2012.

Ne face plăcere să vă informăm că, după o analiză atentă, solicitările menționate mai sus au fost acceptate și, în continuare, propunem modificarea Acordului de împrumut după cum urmează:

1. Anexa nr. 1 se modifică și va avea următorul conținut:

1.1. În partea a III-a, subparagraful 4 se modifică și va avea următorul conținut:

• litera (i) se modifică și va avea următorul conținut:

„(i) modernizarea Sistemului de management al informațiilor (*SMI*) din cadrul Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială (succesorul legal al fostei ANPS) cu module pentru alocațiile pentru sprijinirea familiei și pentru venitul minim garantat (*VMG*) și pentru orice alte noi beneficii de asistență socială, așa cum vor fi agreate cu Banca.”

2. La anexa nr. 2, secțiunea a IV-a, lit. B.2 se modifică și va avea următorul conținut:

„2. Data-limită de tragere este 30 iunie 2014.”

Vă rugăm să ne confirmați acordul dumneavoastră cu privire la cele prezentate mai sus, în numele României, prin semnarea, datarea și returnarea către noi a exemplarului atașat al prezentei scrisori, precum și a scrisorii suplimentare revizuite. Aceste amendamente vor intra în vigoare la data primirii celor două scrisori contrasemnate de către dumneavoastră.

Cu sinceritate,

Peter Harold,

director

Europa Centrală și Statele Baltice

Europa și Asia Centrală

ACCEPTAT:
ROMÂNIA

De către reprezentant autorizat — **Claudiu Doltu**

Funcție: secretar de stat

Data: 8 ianuarie 2013

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind publicarea Deciziei SC-5/3: Listarea endosulfanului tehnic și a izomerilor aferenți acestuia

În temeiul art. 38 alin. (4) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, potrivit căruia prin ordin al ministrului afacerilor externe se fac cunoscute date și informații privind evoluțiile survenite în privința tratatelor încheiate de România, precum și textele tratatelor revizuite, care se publică, fără plată, în Monitorul Oficial al României, Partea I,

în baza Legii nr. 261/2004 pentru ratificarea Convenției privind poluanții organici persistenți, adoptată la Stockholm la 22 mai 2001,

în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 1.040/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei SC-5/3: Listarea endosulfanului tehnic și a izomerilor aferenți acestuia, prin care se modifică anexa A la Convenția privind poluanții organici persistenți, adoptată la Stockholm la 22 mai 2001, ratificată prin Legea nr. 261/2004, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

p. Ministrul afacerilor externe,

Dan Petre,

secretar de stat

București, 12 ianuarie 2013.

Nr. 28.

SC-5/3: Listarea endosulfanului tehnic și a izomerilor aferenți acestuia

Conferința părților,

Luând în considerare profilul de risc și evaluarea managementului riscului pentru endosulfan (endosulfan tehnic, izomerii aferenți acestuia și sulfatul de endosulfan), transmis de Comitetul de examinare a poluanților organici persistenti¹,

ținând cont de recomandarea Comitetului de examinare a poluanților organici persistenti de a lista endosulfanul tehnic, izomerii aferenți acestuia și sulfatul de endosulfan în anexa A la Convenție, cu derogările specifice²,

1. decide modificarea părții I a anexei A la Convenția Stockholm privind poluanții organici persistenti și listarea endosulfanului tehnic, izomerilor aferenți acestuia, cu derogările specifice pentru producție, așa cum este permis părților listate în Registrul derogărilor specifice, și/sau pentru utilizarea asupra dăunătorilor culturilor complexe, prezentate în conformitate cu prevederile unei noi părți VI a anexei, prin inserarea următorului rând:

Substanță chimică	Activitate	Derogare specifică
„Endosulfan tehnic * (CAS No: 115-29-7) și izomerii acestuia * (CAS No: 959-98-8 și CAS No: 33213-65-9)	Producție	Permis părților menționate în Registru
	Utilizare	Dăunătorii culturilor complexe, listate în conformitate cu prevederile părții VI a prezentei anexe”

2. decide inserarea unei noi note (v) în partea I a anexei A, după cum urmează:

„Endosulfan tehnic (CAS No: 115-29-7), izomerii acestuia (CAS No: 959-98-8 și CAS No: 33213-65-9) și sulfatul de endosulfan (CAS No: 1031-07-8) au fost evaluați și identificați ca poluanți organici persistenti.”

3. decide introducerea unei noi părți VI în anexa A, după cum urmează:

„PARTEA VI**Endosulfan tehnic și izomerii aferenți acestuia (endosulfan)**

Producția și utilizarea endosulfanului vor fi eliminate, cu excepția părților care au notificat Secretariatului intenția lor de a-l produce și/sau utiliza, în conformitate cu art. 4 din Convenție. Derogările specifice pot fi disponibile pentru utilizarea endosulfanului în cazul următorilor dăunătorii ai culturilor complexe:

Recoltă	Dăunător
Măr	Afide
Arhar, gram	Afide, omizi, fluturi de mazăre, <i>Maruca Vitrata</i>
Fasole, fasole pestriță	Afide, minierul frunzei, musculițe albe
Chili, ceapă, cartof	Afide, cicade
Cafea	<i>Hypothenemus hampei</i> , <i>Telchin licus</i>
Bumbac	Afide, omida capsulelor de bumbac, cicade, <i>Pyralidae</i> , omida roz, tripsi, musculițe albe
Vânăță, bamă	Afide, molia <i>Plutella xylostella</i> , cicade, <i>Leucinodes orbonalis</i>
Arahide	Afide
Iută	Omidă păroasă Bihar, acarian galben
Porumb	Afide, <i>Sesamia Calamistis</i> , <i>Telchin licus</i>
Mango	Muștele fructelor, lăcuste
Muștar	Afide, țânțaruși
Orez	Țânțaruși, <i>Diuraphis comigera</i> , <i>Telchin licus</i> , cicade albe
Ceai	Afide, omizi, <i>Cydia leucostoma</i> , păduchi țestoși și lănoși, cicade verzi mici, <i>Geometridae</i> de ceai, țânțar de ceai, <i>Thysanoptera</i>
Tutun	Afide, <i>Helicoverpa assulta</i>
Roșii	Afide, <i>Plutella xylostella</i> , omizi, <i>Lipidoptera</i> , <i>Leucinodes orbonalis</i> , musculițe albe
Grâu	Afide, <i>Sesamia calamistis</i> , termite”

¹ UNEP/POPS/POPRC.5/10/Add.2 și UNEP/POPS/POPRC.6/13/Add.1.

² UNEP/POPS/COP.5/17.

ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

UNIUNEA NAȚIONALĂ A EVALUATORILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Tabloului Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România în anul 2013

În temeiul art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 24/2011 privind unele măsuri în domeniul evaluării bunurilor și al art. 11 din Regulamentul de organizare și funcționare a Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 353/2012,

Consiliul director al Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Tabloul Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România în anul 2013, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Uniunii Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România,
Marian Petre

București, 29 ianuarie 2013.
Nr. 13.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

